

ASTRID LINDGREN-FALLET

KU kritiserar att departementet ringde narkosläkaren

Det var fel att Utbildningsdepartementet kontaktade narkosläkaren för att meddela att hon borde ta »timeout« från etikprövningsnämnden. Det borde nämndens ordförande ha skött om. Det anser Konstitutionsutskottet (KU), som den sista maj presenterade sin årliga granskning av regeringen.

I februari 2010, strax efter att åtal väckts mot narkosläkaren, blev hon uppringd av Utbildningsdepartementets expeditions- och rättschef. Samtalet gick ut på att narkosläkaren inte längre fick delta i sammanträden i den regionala etikprövningsnämnden, som hon nyligen omförordnats som ledamot i.

KU poängterar i sin granskningsrapport vikten av att ett ansvarigt statsråd följer upp information och misstankar om oegentligheter och vidtar nödvändiga åtgärder när det är påkallat. Därför var det inte fel av den dåvarande forskningsministern Tobias

Krantz och departementet att »följa händelseutvecklingen« i ärendet. Men frågan om en eventuell »timeout« borde ha hanterats av nämnden och dess ordförande, eftersom nämnden räknas som en

självständig myndighet. KU framhåller också att det är angeläget att företrädare för regeringen och Regeringskansliet alltid vinnlägger sig om att vara tydliga och omsorgsfulla i sina kontakter

med enskilda och att enskilda får ett korrekt bemötande.

KU-ledamöter från partierna M, FP, C och KD reserverade sig mot KU:s beslut.

Sara Gunnarsdotter

Narkosläkaren och advokaten kritiserar Riksåklagarens granskning

»Barnläkarens liv förstördes av en dåligt skött brottsutredning. Hon hade hoppats att RÅ skulle stå upp för rätts säkerheten och reda ut de problem som trots allt uppgavs i fallet.« Det skriver narkosläkaren själv och hennes advokat i nättidningen Dagens Juridik.

Den 3 maj kom Riksåklagaren (RÅ) med sitt beslut i granskningen av åklagarnas handläggning av Astrid Lindgren-fallet, se LT nr 19/2012. Redan då uttryckte narkosläkaren i Läkartidningen stor besvikelse över RÅ:s inställning till åklagarnas insatser.

Narkosläkaren och hennes försvarsadvokat är i sin artikel mycket frågande till att RÅ inte har uttalat sig om den debattartikel i Dagens Nyheter som bland andra chefsåklagare Peter Claeson skrev som ett slags försvar av den dåvarande åklagaren Elisabeth Brandts agerande i fallet.

I artikeln pekar narkosläkaren och försvarsadvokaten också på att RÅ visar förståelse för att åklagaren Peter Claeson till att börja med inte ville tillmötesgå försvarets begäran om en vertikal revision av analysvaret som låg till grund för brottsmisstanken.

Narkosläkaren och försvarsadvokaten tar också upp de möten som de haft med åklagare och polis under förundersökningstiden. Försvarsadvokaten ställde frågor som de utlovades skriftliga svar på – som de fortfarande väntar på. Mötena protokollfördes inte heller.

Narkosläkaren och försvarsadvokaten är också kritiska till att RÅ inte hade något att anmärka på att åklagaren inte lade ner åtalet efter att den norska rättstoxikologen Jørg Mørland kommit med sitt yttrande.

Sara Gunnarsdotter

Ingen minskning av vårdplatser förra året

För första gången på många år har det under 2011 inte skett någon minskning av det totala antalet vårdplatser i landet, visar Sveriges Kommuner och landstings årliga statistik som publicerades den 1 juni. Men ingen ökning heller.

Antalet vårdplatser inom den specialiserade vården (somatisk och psykiatrisk vård) var 2010 25 476. År 2011 låg siffran på 25 477. De två senaste åren har Sverige därmed haft 2,7 vårdplatser per 1 000 invånare i den specialiserade vården.

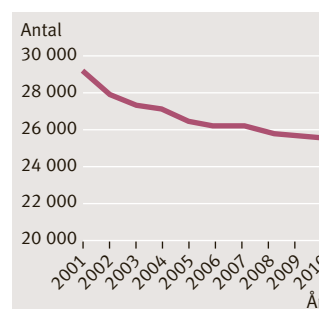
Läkarförbundets ordförande Marie Wedin tror ändå att det har skett en relativ vårdplatsminskning eftersom be-

folkningen blir äldre och större. Hon är också säker på att behovet av vårdplatser är större än tillgången.

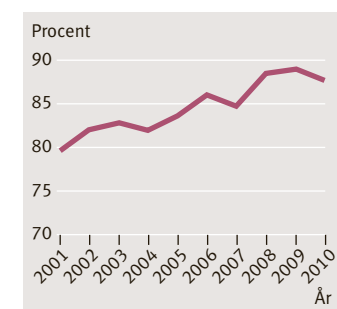
– De stora akutsjukhusen har ju kronisk vårdplatsbrist, säger Marie Wedin.

Fram till förra året hade också minskningen pågått under många år, och 2010 fanns cirka 12 procent färre vårdplatser än 2001. Det framgår i en bilaga till SKL:s och Socialstyrelsens »Öppna jämförelser av hälso- och sjukvårdens kvalitet och effektivitet 2011«.

Där kan man också se att belägningsgraden under samma tidsperiod ökat från 80 till 88 procent. Belägningsgraden är förhållandet

Vårdplatser i Sverige totalt, 2001–2010.

Belägningsgrad, 2001–2010.

mellan den sammanlagda vårdtiden i dagar och det totala antalet vårdplatser gånger 365, alltså den maximala möjliga vårdtiden i dagar.

Färre vårdplatser är en av orsakerna till att belägningsgraden ökat, enligt SKL och Socialstyrelsen. En annan orsak är att det blivit fler patienter och vårdtillfällen per 100 000 invånare.

Detta är dock inga direkta

mått på överbeläggningar, påpekar SKL och Socialstyrelsen, och hänvisar till det pågående projektet »Öppen jämförelse och utvärdering av överbeläggningar« (se LT nr 43/2011 och nr 19/2012).

Karin Bergqvist

Underlag till diagrammen är hämtat från »Vårdkonsumtion – jämförelser mellan landsting«, bilaga 3 till SKL:s och Socialstyrelsens »Öppna jämförelser av hälso- och sjukvårdens kvalitet och effektivitet 2011«.